

РЕШЕНИЕ

№ 2474

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **478** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от [фирма]“, против Решение от 02.12.2021г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 98-ми състав, постановено по нахд № 4617/2020г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да бъде отменено наказателното постановление..

Ответникът по касационната жалба – Регионална инспекция по околната среда и водите, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С Наказателно постановление № 17/25.02.2020г., издадено от издадено от директора на Регионална инспекция по околна среда и води /РИОСВ/-С., на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв., на основание чл.200 ал.1 т.2 от Закона за водите /ЗВ/ за нарушение по чл. 48, ал.1, т.11 от ЗВ.

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателното постановление. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал всички необходими гласни и писмени доказателства и е обосновал своите прави изводи. Първоинстанционният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, представени с наказателното постановление, приобщил ги е по реда на чл.283 от НПК и въз основа на тях е приел, че в хода на административнонаказателното не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а нарушението и неговият извършител са безспорно доказани.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението е правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се е позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Касационната инстанция намира за неоснователни възраженията на касатора относно наличието на нарушение на материалния закон и допускане на съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на въззивното решение.

Съгласно разпоредбата на чл.48, ал.1, т.11 от ЗВ, водоползвателите - титуляри на разрешителни, имат задължение да изпълняват условията в издадените им разрешителни по реда на този закон и комплексните разрешителни, издадени по реда на ЗООС. Безспорно е, че касаторът е титуляр на разрешително № 13720004 от 01.12.2008г. за ползване на обект ИСОЗУРВ „Ч.“ на С. рудно поле, в землището на [населено място], Столична община, в което са зададени индивидуални емисионни ограничения за показателите включени в него по места на заустване. Безспорно е, че е установено отклонение от заложените ИЕО в разрешителното за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води, което води до извода, че нарушението е безспорно извършено.

Неоснователно е оплакването, че в случая е приложима разпоредбата на чл.48, ал.1, т.3 от ЗВ. Съгласно тази норма водоползвателите - титуляри на разрешителни, имат задължение поддържат необходимото качество на водата в съответствие с нормативните изисквания и условията на разрешителните. Тази разпоредба е свързана с диспозитива на т.11 и двете взаимно се допълват, тъй като осъществяват един и същ състав на едно административно нарушение, поради което не може да се приеме, че наказаното лице не е могло да разбере вмененото му нарушение, респ. адекватно да организира своята защита.

Правилно е приложена санкционна норма от страна на АНО, а именно - чл. 200, ал.1 т.2 от Закона за водите, според която се наказва с глоба, съответно имуществена санкция, освен ако не подлежи на по-тежко наказание, физическото или юридическото лице, което: ползва водни обекти, водностопански съоръжения и

системи или изгражда такива без необходимото за това основание или в отклонение от предвидените условия в разрешителното - от 2000 лв. до 10 000 лв.

Не се споделя оплакването, че водите, чието качество е установено имат характер не на отпадъчни, а на руднични води. Съгласно §1, т. 100 от ЗВ „Руднични води“ са водите, които изтичат на повърхността от действащи или ликвидирани миннодобивни обекти, включително обекти с геотехнологичен добив, през минни или сондажни изработки. Установените превишения на заложените емисионни ограничения.

Законът за водите не съдържа дефиниция за „отпадъчни води“, но такава е дадена в ДР към Наредба № 2 от 08.06.2011 г. за издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води във водни обекти и определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точкови източници на замърсяване, съгласно която „Отпадъчни води“ са водите, в т.ч. и дъждовни, замърсени от извършването на производствена, стопанска, земеделска и битова дейност, както и водите от канализационните системи на населените места, селищните и курортните образувания. В настоящия случай водите, чието качество е установено категорично имат характер на отпадъчни води. Същите са резултат именно от извършвана дейност на [фирма] от ползване на обект – хвастохранилище. В този смисъл направеното възражение от страна на касатора, че водите, чието качество е установено, нямат характер на отпадъчни води е неоснователно.

Предвид горното, касационната инстанция приема, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е валидно и допустимо, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

На основание чл. 221, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, V-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.12.2021г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 98-ми състав, постановено по нахд № 4617/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: